

Bestyrelsen har afholdt 2 bestyrelsesmøder, og der nåede at blive afholdt 2 udstillingsudvalgsmøder.

Vi har afholdt 2 sommermøder, ét i vest og ét i øst.

Siden jeg startede med kanariefugle i 2008 har det været det mest anderledes år inden for kanariehobbyen, jeg har oplevet.

Udstillingssæsonen startede som planlagt i oktober, men i begyndelsen af november nedlagde Fødevarestyrelsen forbud mod at afholde fugleudstillinger. pga. fugleinfluenza. Jeg ringede til Fødevarestyrelsen og pressede på for at få dispensation. Der var ikke noget at gøre. De fortalte, at der ikke var nogen mulighed for at give dispensation. Dermed var vi nødt til at aflyse vores Border Fife udstilling. Det var så ærgerligt, og der var bare ikke noget vi kunne gøre ved det. Jeg vil gerne sige tak i den anledning for det planlægningsarbejde, der allerede var gjort fra vores myreflittige udstillingsudvalg.

Det var aftalt med Stefan Vadder og Norbert Bächler, at de skulle være dommere i 2016, og de har sagt ja til at komme og dømme i 2017 i stedet for.

Vi havde igen aftalt med Gloster klubben, at vi skulle afholde en fælles udstilling, og det gør vi igen i 2017.

Det ser ud til, at vi holder et stabilt medlemstal. Der er dog nogle medlemmer, der enten har skiftet race, eller som helt er holdt op med at opdrætte kanariefugle. Deres fugle vil blive savnet på vores udstillinger. Jeg håber, at folkene stadig har lyst til at være med til nogle af vores arrangementer.

Jeg vil gerne minde alle medlemmer om, at I er meget velkomne til at komme med forslag til arrangementer, ture, foredrag og artikler mm.

I bestyrelsen fik vi en forespørgsel i efteråret fra et medlem, som ville vide, om vi kunne give dispensation til at udstille fugle uden ring, eller med en flerårs ring. Vi diskuterede det livligt i bestyrelsen og var langt fra enige. Vi tog en demokratisk afstemning, og afgørelsen blev som flertallet stemte. Ingen af de ønskede dispensationer blev bevilget.

Denne diskussion og efterfølgende afstemning har fået mig til at tænke på, at vores klub er en del af det typiske forenings-Danmark. Vi har en kultur, hvor vi snakker om tingene. Sommetider går bølgerne højt, og hvis det ikke lykkes os at blive enige, respekterer vi de demokratiske principper og lader flertallet bestemme. Og endnu vigtigere: Efter diskussionen respekterer vi hinandens ret til forskellige holdninger.

Jeg har været med i andre foreninger, hvor der også blev diskuteret hjerteblod, og sommetider, når man ikke har været enige, er der nogen, der er gået og har smækket med døren. Andre er blevet uvenner og har efterfølgende svært ved at være under samme tag. Der bliver også megen negativ snak om personer, der ikke er til stede. For sådan nogle foreninger, der er ramt af splid og ufred,

ender det ofte med, at de bliver gradvist affolket eller helt må lukke. Folk mister interessen og lysten til at være med. Ikke fordi foreningen er uvæsentlig eller uvedkommende, men fordi det ikke er rart at være der, og fordi der ikke er et stærkt nok sammenhold.

Jeg håber for DBF, at vi altid kan være enige om at være uenige, også selv om der bliver diskuteret noget, som er hjerteblod for enkelte, og hvor man har svært ved at nå til enighed. Jeg synes, det er vigtigt, at vi respekterer hinandens uenighed, selv om man bliver stemt ned under en afstemning. Vi skal stadig kunne se hinanden i øjnene bagefter og smile til hinanden. Og vi skal stadig kunne hygge os sammen om vores fugle og vores udstillinger. Hvis vi ikke passer på den værdi, risikerer vi at vores forening ender med at gå i sig selv og forsvinde, og det kan vi forhåbentlig bliver enige om, at vi ønsker at undgå.

Jeg vil gerne slutte beretningen af med at sige tak til bestyrelsen for et godt samarbejde.

Og der skal også lyde en mega stor tak til Jytte for det store arbejde, hun gør med hjemmesiden.

Og til sidst en tak til alle medlemmer i DBF for, at I med jeres medlemskab støtter op om DBF.

Lars Skov